

चतुःकोणं दिवायस्य त्रिकोणं चतुरस्रस्य तु ।
द्विकोणोक्तं वैश्वस्य त्र्यस्य चतुर्णं सदा ॥”
इत्याद्ये बह्विपुराणे व्याहृतिकतपोनामाध्यायः ।
मण्डलं, नि, विभम् । इत्यमरः । १।३।१५ । द्वे चन्द्रस्य
शरीरे उपचारादादित्यस्य च । वेति शोभते
विभः षोडशान्तगतादौ नाञ्छीति विभः ।
विभति भाति विभः । चौचौयमिति खामी ।
मण्डयति मण्डलं नाञ्छीति अलः खियां नदा-
दित्वात् मण्डली च । इति भरतः ।
मण्डलः, पुं, (मण्डं लाति यद्भातीति । ला+कः ।)
कुङ्कुरः । इति मेदिनी । वे, १२१ । सर्पविशेषः ।
इति विश्वः । (देहस्यादृष्टकारसम्बन्ध-
गतवन्निविशेषः । “त एते सन्धयोऽष्टविधाः ।
कीरोद्मुखल-वातुह-पतर-तुन्नसेवनीवायसकु-
मण्डल-शुद्धावर्ताः ।” ‘कण्डवृद्वनेचलोम-
नाङ्गीषु मण्डलाः ।’ इति सुश्रुते शरीरस्थाने
पञ्चमेऽध्याये ।)
मण्डलकं, स्त्री, (मण्डल । स्वार्थे कन् ।) विभम् ।
कुहमेदः । इत्यमरः । इति मेदिनी । के, २०७ ।
मण्डलाकारवृक्षः । इति जटाधरः ।
मण्डलकः, पुं, (मण्डल । स्वार्थे कन् ।) कुङ्कुरः ।
इति धरणिः ।
मण्डलवृक्षं, स्त्री, (मण्डलेन मण्डलाकारेण प्रव-
र्तितं वृक्षमिति निबन्धमाद्यः ।) मण्डलाकार-
वृक्षम् । तत्पर्यायः । इक्षीवः २ । इति शब्द-
माला ।
मण्डलपत्रिका, स्त्री, (मण्डलं मण्डलाकारं पत्रं
यस्याः । कन् । टाप् । अत इत्त्वच् ।) रक्तपुन-
नवा । इति राजनिर्घण्टः । (गुवाद्ययोऽस्या
रक्तपुननवाशब्दे ज्ञातयाः ।)
मण्डलायः, पुं, (मण्डलं गोजाकारं अयं यस्य ।)
खड्गः । इत्यमरः । २।८।८६ । (यथा,
सुश्रुते कृत्वास्थाने अष्टमेऽध्याये । तत्र मण्डलाय-
करणे स्यातां अष्टेने वेष्टने च ।)
मण्डलायितं, स्त्री, (मण्डलवदाचरितमिति । मण्ड-
ल + अच् । दीर्घः । मण्डलाय नामधातुः क्तः ।)
वपुंशम् । इति शब्दरत्नावली ।
मण्डलाधीशः, पुं, (मण्डलस्य अधीशः ।) मण्डले-
श्वरः । तत्पर्यायः । मध्यमः २ । इति
हेमचन्द्रः ।
मण्डली, [न] पुं, (मण्डलं कुङ्कजनं कुङ्कला
कारेण शरीरेषु दनमस्मात्सोति । मण्डल + रनिः ।
सर्पः । इति त्रिकाण्डशेषः । विड्वाकः । इति
शब्दमाला । जाह्नकः । इति हेमचन्द्रः ।
खड्गाश्च इति भाषा । षट्ठयः । गोनाश-
सर्पः । इति राजनिर्घण्टः ।
मण्डली, स्त्री, (मण्डलमस्यस्या इति । अर्थे
आद्यच् । गौरादित्वात् ङीष् ।) इक्ष्वा । इति
हरावली । (स्त्री, गुडूची । तत्पर्यायो यथा,
“गुडूची मधुपर्णी स्यादन्वत्तवज्जरी ।
हिमा किमन्वत्ता किमोक्ष्वा वत्सार्दनीति च ।
चौवन्ती तन्निका घोमा सोमवन्ती च कुङ्कली ।

चक्रलक्षिकाधीरा विश्रव्या च रसायनी ।
चन्द्रहावी वयस्या च मण्डली देवनिर्मिता ॥”
इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ।)
मण्डलेश्वरः, पुं, (मण्डलस्य ईशः ।) मण्डलेश्वरः ।
तत्पर्यायः । एकजन्मा २ भयापहः ३ । इति
त्रिकाण्डशेषः ।
मण्डलेश्वरः, पुं, (मण्डलस्य ईश्वरः ।) भूम्य-
देशाधिपः । अन्यो भूम्यदेशाधिपो मण्डले-
श्वरः स्यात् मण्डलस्य अरिभिर्मादिरूपस्य
देशस्य ईश्वरो मण्डलेश्वरः । एकदेशाधिप
इत्यर्थः । स्यान्मण्डलं द्वादशराजके च देशे च
विभे च कदम्बके च । इति विश्वः । इत्यमर-
टीकायां भरतः । तस्य जपचान्तरम् ।
“चतुर्थो जपपर्यन्तमधिकारं वृषस्य च ।
यो राजा तच्छतगुणः स एव मण्डलेश्वरः ॥”
इति ब्रह्मवैवर्ते श्रीलक्ष्मणनखण्डे ८६ अध्यायः ।
मण्डहारकः, पुं, (मण्डं हरति चाहरति यद्भा-
तीति । हृ + “लुण्ठपो ।” ३ । २ । १३३ ।
इति लुण् । सुरासम्पादनार्थं मण्डयहृत्वा-
दस्य तथात्वम् ।) श्रौतिकः । इत्यमरः ।
१ । २ । १० ।
मण्डा, स्त्री, (मण्डः कारणत्वनास्ति अस्या इति
अर्थाद्विश्वोच् । टाप् ।) सुरा । इति हारा-
वली । (मण्डयतीति । मङ् + अच् । टाप् ।)
आमलकी । इति मेदिनी । डे, २२ ।
मण्डितः, पुं, बौद्धगणाधिपविशेषः । इति हेम-
चन्द्रः । (मङ् + कर्मणि क्तः ।) भूषिते च ।
इत्यमरः । ३ । २ । १०० । (यथा, गौत-
मोविन्दे । २ । ७ ।
“मन्त्रिमयमकरमनोहर-
कुङ्कलमण्डितमण्डसुदारम् ।”)
मण्डकः, पुं, (मण्डयति भूषयति जलाशयमिति
मङ् + “श्लिसमङ्कित्वात्कच्” उवा० ४ । ४२ ।
इति ऊकच् ।) मेकः । इत्यमरः । १२ । १० ।
२४ । (यथा, मनुः । ४ । १२६ ।
“पशुमण्डकमाचारं च चर्मनकुलासुभिः ।
अन्तरागमने विद्यादग्नायमहन्निशम् ॥”
मैकार्थे पर्यायो गुणाच्च यथा,—
“मण्डकः प्रवगो मेको पर्याभूर्हुरो हरिः ।
मण्डकः शङ्खलो नातिपित्तो वलकारकः ॥”
इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे द्वितीये भागे ।)
शौककः । सुनिविशेषः । इति मेदिनी । के,
१२६ । गाढतेजाः । इति शब्दरत्नावली ।
वन्धविशेषे स्त्री । इति विश्वः । (अन्धवाति-
भेदः । यथा, महाभारते । २ । २८ । ६ ।
“तत्र तित्तिरिक्त्वावान् मण्डकाखान् हयो-
तमान् ।”)
मण्डकपर्णः, पुं, (मण्डकाक्षति पर्यमस्य । यद्भा,
मण्डक इवोत्तानोदरं पर्यमस्य ।) श्लोनाकटचः ।
इत्यमरः । ४ । २ । ५६ । (तथाचास्य पर्यायः ।
“श्लोनाकः शोषणश्च स्यात्तटकट्टकट्टयुकः ।
मण्डकपर्णपत्रोर्ध्वशुकनासकुटमटाः ।

दीर्घेत्तोऽरुचापि पृथुशम्भः कटम्बरः ॥”
इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ।)
शौककः । इति मेदिनी । वे, १२५ ।
मण्डकपर्णी, स्त्री, (मण्डकपर्ण । गौरादित्वात्
ङीष् ।) मञ्जिष्ठा । (यथास्या पर्यायः ।
“मञ्जिष्ठा विकसा जिह्वी समज्ञा कालमेविका
मण्डकपर्णी भङ्गीरी भङ्गी योजनवज्जपि ।
रसायन्वदुषा काजा रत्नाङ्गी रक्तयष्टिका ।
भङ्गीतकी च मङ्गीरी मञ्जुषा वङ्गरङ्गी ॥”)
त्राक्षणी इति मेदिनी । वे, १२५ । आदित्य
भक्ता । इति राजनिर्घण्टः । औषधि-
विशेषः । पुनकुङ्गी इति भाषा । तत्पर्यायः ।
भेकी २ मण्डकी ३ मण्डपर्णी ४ । इति रत्न-
माला । मण्डकपर्णिका ५ । अस्या गुणाः ।
मण्डकपर्णिका लघ्नी स्वादुपाका रसा हिमाः ।
(महौषधेर्षे पर्यायान्तरं यथा,—
“मण्डकपर्णी मण्डकी त्वाङ्गी दिव्या महौषधी ॥”
इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ।
तथाचास्या गुणाः ।
कषाया त हित्वा पित्तं स्वादुपाकरसा हिमा ।
लघ्नी मण्डकपर्णी तु तदहोमिहिका मता ॥
इति सुश्रुते सुनस्थाने ४६ अध्याये ।)
पाटान्तरम् । मण्डकपर्णिका लघ्नी कृत्वा
वातविषयवृत्तु । इति राजवल्लभः ।
मण्डकमाता, [क] स्त्री, (मण्डकस्य मातेव मण्डक-
पोषकत्वात्स्वात्तथात्वम् ।) त्राक्षणी । इति
राजनिर्घण्टः । मेकमाता च ।
मण्डका, स्त्री, (मण्डक + खियां टाप् ।) मञ्जिष्ठा ।
यथा, शब्दमालायाम् ।
“मण्डका च जता यष्टिर्मपुष्यो च भङ्गीरी ॥”
मण्डकी, स्त्री, (मण्डक + खियां ङीष् ।) मण्डक-
पर्णी । इति मेदिनी । के, १३७ । आदित्यभक्ता ।
त्राक्षणी । इति राजनिर्घण्टः । सुपविशेषः ।
इति रत्नमाला । पुनकुङ्गी । इति भाषा ।
धृष्टयोभित् । इति शब्दरत्नावली ।
मण्डूरं, स्त्री, पुं, लौहमज्जम् । तत्पर्यायः ।
श्रिङ्गानम् २ । इत्यमरः । २ । ६ । ६८ ।
सिंहानं ३ । सिंहानं ४ । मण्डते लोहं वेष्टते
अपिदादे लोहादिभजते वा मण्डयति भूष-
यति औषधत्वाद्गोमिहमिति वा मण्डूरं कि
मङ्गि भूषे मङ्गि च विभागे वेष्टे नाञ्छीति
ऊरः । इति तट्टिकायां भरतः । अस्य गुणः ।
लौहगुणतुलाः । शतवर्षाङ्गं मण्डूरसुप्तम् ।
अश्लीतिवर्षायं मध्यमम् । षट्ठवर्षायं मध्यमम् ।
अतो भूयं विषतुल्यम् । यथा,—
“यज्ञोर्ध्वं यद्गुणं प्रोक्तं तत्किञ्चिदपि तद्गुणम् ।
श्रुतोर्ध्वसुप्तं किञ्च मध्यथाश्लीतिवार्तिकम् ।
अधमं षट्ठवर्षायं ततो ह्येनं विषोपमम् ॥”
इति रसैन्द्रचिन्तामणिः ।
(तथा चास्य पर्यायान्तरम् । मण्डूरं लोहं
किञ्चम् । इति वैदकरत्नमालायाम् । अस्य
उत्पत्तिर्गर्भाश्च यथा,—